

(2den Behandling findes i Tidenden Spalte 967 ff.)

Hertil var stillet følgende Vædringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 1.

Efter Ordet „Indsenderen“ i 7de Linie indskydes: „eller, hvis Beviset lyder paa et Beløb af 200 Rd. eller derunder, Ministeriet“.

Vædringsforslaget tilligemed Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (D. Christensen): Det ærede Thing vil se, at Udvalget i sin Helhed har stillet et Vædringsforslag til dette Lovforslag. Det har sin Oprindelse fra, at jeg ved Sagens 2den Behandling for mit Vedkommende udtalte et Ønske, som gik i den Retning, hvori Forslaget gaar, og jeg har nu faaet Udvalgets Tilslutning til Forslaget, saaledes som det her er fremsat. Jeg har ikke kunnet Andet end være meget vel tilfreds med, at Forslaget har vundet Anerkendelse og Bisfald i Udvalget, og det har ligeledes været Udvalget særdeles hjært, at den høitagtede Finantsminister har tiltraadt Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Naagtet det var noget silbe, jeg kom paa den omhandlede Tanke, kunde jeg ikke ved 2den Behandling tilbageholde den Bemærkning, at det efter min Mening vilde være uheldigt, dersom Lovforslaget skulde vedtages, saaledes som det er foreslagt, eftersom det var mig bekjendt, at der var enkelte og maaske ikke saa faa af disse Statsfondsbeviser, som angaa ganske smaa Kapitaler. Væde Medlemmer vilde se, at denne Ulempe nu vil være hævet, eftersom dette Forslag fritager Vedkommende for de Udgifter, som Beskjæftigelsen for disse Beviser vil medføre, idet Ministeriet træder i Stedet derfor, naar Beviset ikke andrager 200 Rd. og derover. Jeg anser det for overskødigt at fremkomme med flere Bemærkninger og trøster mig til, at Thinget i det Hele vil modtage dette lille Vædringsforslag med Velvillie.

Finantsministeren: Som af den ærede Ordfører bemærket, er der fra Finantsministeriets Side ikke Noget at indvænde mod dette Forslag. Det er maaske nok lidt eiendommeligt, at der her er Tale om positive Udgifter for det Offentlige, men der er for saa vidt nogen Analogi i Mortificationslovgivningen, for saa vidt den formindsker Udgiften ved Dokumenter af mindre Beløb.

Forholdet for de i denne Lov omhandlede Obligationer er saa eiendommeligt, at jeg, da der blev udtalt et Ønske i denne Retning fra Udvalgets Side, ikke tog i Betænkning at slutte mig til det foreliggende Forslag.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget til § 1:

Efter Ordet „Indsenderen“ i 7de Linie indskydes: „eller, hvis Beviset lyder paa et Beløb af 200 Rd. eller derunder, Ministeriet“.

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Derpaa fattes Lovforslaget (se Tillæg C) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu tilbage til Landstinget.

Man gik derpaa til den under Nr. 5 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Anden Behandling af: „Forslag til Lov om Betalingen for Benyttelsen af Posten.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Spalte 151 ff; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Udenfor de i Betænkningen opførte Forslag var der ikke fremkommet noget saadant.

Lovforslagets Paragrafer tilligemed de stillede Vædringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Dvergang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (A. Nielsen): Af Betænkningen vil det ses, at der er adskillige Medlemmer af Udvalget, som have været tilbøjelige til at gaa ikke saa lidt videre, end man har tilladt sig at foreslaa i Vædringsforslagene. Maaske ville visse ærede Medlemmer indvænde, at der er gaaget vidt nok og maaske alfor vidt, idet der under Nr. 2 er stillet et ikke saa lidt indgribende Vædringsforslag af Flertallet. Jeg skal paa Forhaand dertil bemærke, at den høitærede Indenrigsminister selv har viist os Veien, idet han har foreslaaet en Forhøielse fra 8—10 Dre. Vi ere kun gaaede den modsatte Vej; vi have altsaa ikke villet gribe ind i den nu bestaaende Organisation, og det er af Hensyn dertil, at adskillige Medlemmer have ladet være at stille endnu mere indgribende Vædringsforslag. Jeg skal nu først begrunde det Vædringsforslag, som er stillet under Nr. 2. At et Flertal har tilladt sig at foreslaa, at der sættes 5 Dre i Stedet for, at der i Lovudkastet er opført 10 Dre, eller, som et Mindretal har foreslaaet, 8 Dre, har sin Begrundelse deri, at det første Forslag virkelig forekommer os at være alfor høit og urimeligt, og det andet Forslag at være noget upraktisk. Det kan dog ikke negtes, at, da vi have en Mynt paa 5 Dre, saa vil Tallet 5 være langt hensigtsmæssigere end et andet